

дозвілля, центрів позашкільної роботи, громадських організацій, адміністративних і правоохоронних органів [4, с. 48].

Працівникам ювенальної превенції для досягнення позитивних результатів діяльності до співпраці необхідно залучати вчителів, психологів, духовенство, працівників служб у справах дітей, центрів соціальних служб для сім'ї, дітей і молоді, громадські організації та засоби масової інформації.

Під час підбору кадрів слід звертати увагу на працівників, які, окрім знань у юриспруденції, мають знання з психології та педагогіки; проводити семінари та тренінги з працівниками ювенальної превенції. А також для роботи з дітьми-правопорушниками використовувати в діяльності таку методику, як «Зелена кімната», що, на нашу думку, застосовується недостатньо.

1. Сучасна європейська поліцейстика та можливості її використання в діяльності Національної поліції України : збірник тез доповідей учасників Міжнародної науково-практичної конференції. Харків, 2019. URL: <http://univd.edu.ua/uk/dir/1974>.

2. Якимова С. Окремі аспекти методики індивідуальної профілактики з неповнолітніми правопорушниками. Вісник Національного університету «Львівська політехніка». Серія «Юридичні науки». 2016. № 855.

3. Ортинська Н.В. Правовий статус неповнолітніх: теоретико-правове дослідження : монографія. Львів : СПОЛОМ, 2016. 691 с.

4. Денисенко А.А. Отклонения в поведении несовершеннолетних: профилактика и диагностика : учебное пособие. Одесса : Феникс, 2011. 304 с.

Лініченко Юлія Олександрівна
курсант факультету підготовки фахівців
для підрозділів стратегічних розслідувань

науковий керівник:

Пісоцька Каріна Олександрівна
викладач кафедри адміністративного права,
процесу та адміністративної діяльності
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

НЕБЛАГОПОЛУЧНА СІМ'Я ЯК ФАКТОР ЗЛОЧИННОСТІ НЕПОВНОЛІТНІХ

Сім'я є важливим інститутом соціалізації особистості. У сім'ї формується ставлення дитини до навколишнього світу, її світогляд, смаки, уподобання, ціннісні орієнтації, культура. Поступово формується ставлення до родини та досвід сімейного життя. Сімейне неблагополуччя негативно позначається на формуванні особистості дитини. Виховання дітей у

негативному емоційно-психологічному сімейному мікрокліматі визначається ранньою втратою потреби у спілкуванні з батьками, егоїзмом, замкнутістю, конфліктом, впертістю, недостатньою самооцінкою (заниженою або завищеною), обуренням, невпевненістю в собі, недисциплінованістю. Усе це говорить про те, що діти з неблагополучних сімей мають більше підстав поповнити ряди «важких дітей» та правопорушників.

Злочинність неповнолітніх завжди була і залишається однією з найбільш актуальних соціально-правових проблем нашого суспільства [1, с. 142].

Діти з сімей, де відбувається насильство, здебільше проблеми з психічним здоров'ям, і це для них справжня трагедія. Діти відчують страх. Цей страх може проявлятися різними способами: від замкнутості та від пасивності до насильницької поведінки.

Дослідження показують, що частіше неповнолітні злочинці виховувались у неблагополучних сім'ях. Це прояви неповаги батьків до дітей, жорстокість стосовно них, демонстративна байдужість, пияцтво. На відміну від загально прийнятих тверджень, неблагополучною може бути сім'я з абсолютно нормальним, навіть із високим достатком, не лише малозабезпечена. Згідно зі статистичними даними, на сьогодні в Україні приблизно 13 тис. дітей стають соціальними сиротами. Відомо, що приблизно 40% дітей, що скоїли злочин, виховувались у неповних сім'ях, 7% ніколи не бачили своїх батьків. Негативний вплив має також розлучення батьків. У результаті діти шукають підтримку поза межами родини, і часто знаходять її в компаніях або у дорослих з сумнівною репутацією [2, с.78]

Дитяча злочинність – це серйозна проблема, оскільки суб'єктами вчинених злочинів є неповнолітні. Останні лише починають своє свідоме життя. Дії неповнолітніх правопорушників останнім часом характеризуються все більшою жорстокістю і цинізмом. Підлітки беруть участь у групових злочинах, часто з використанням спеціальних знарядь (холодної зброї, кастетів, бит), зареєстровані випадки вбивств з особливою жорстокістю, нанесення тяжких тілесних ушкоджень, звалтувань, хуліганських дій, жорстокого булінгу, а також продажу наркотичних засобів [3, с. 176].

Тому надзвичайно важливо виявити дітей-правопорушників і вчасно втрутитися, щоб запобігти ситуаціям і запобігти їх конфлікту з законом, посилити виховні компетенції їхніх батьків, зменшити фактори, що призводять до вразливості таких випадків, та допомогти сім'ї і вийти зі складної життєвої ситуації. І в ситуації, коли неповнолітній вступає в конфлікт із законом, важливо не тільки проводити з ним корекційно-профілактичну роботу, а й надавати соціально-виховну підтримку його батькам або їхнім заступникам. Профілактика у сім'ї є важливою діяльністю для соціальних педагогів та соціальних працівників у громаді. Для її ефективності важливо враховувати специфіку виду профілактики, що корелює з рівнем невдоволення сім'ї, і діяти за заздалегідь узгодженим алгоритмом.

Тому важливим методом попередження правопорушень вчинення неповнолітніх є переконання.

Форми переконання, що застосовуються поліцією для попередження правопорушень неповнолітніх, надзвичайно різноманітні і саме тому досить важко їх чітко класифікувати..

Класифікація діяльності поліції щодо попередження злочинності серед неповнолітніх постає у двох видах: напрямок діяльності та місце профілактики. Перший вид залежно від об'єкта, на який спрямована профілактична діяльність, можна розділити на такі ділянки: робота з неблагополучними родинами; із дорослими, які втягують неповнолітніх до злочинної діяльності; із підлітками, які вчиняють правопорушення; із кримінальними, антисоціальними угрупованнями підлітків; із іногородніми; загальнопрофілактична робота. Другий блок, залежно від місця, де здійснюється профілактична робота, можна розділити на такі ділянки діяльності: за місцем проживання; за місцем роботи; за місцем навчання [4,с.86-88].

Можна зробити висновок, що діяльність та практика підрозділів поліції показує, що ефективної роботи у цьому напрямі навряд чи можна досягти без комплексного підходу до боротьби з негативними явищами у молодіжному середовищі. Тому зусилля всіх зацікавлених центральних та місцевих органів виконавчої влади та місцевого самоврядування, громадських організацій та, звісно, сім'ї, мають бути скоординовані відповідними органами виконавчої влади, у тому числі й підрозділами поліції.

1. Мозгова В. А. Поняття та особливості злочинності неповнолітніх. *Юридичний вісник*. 2014. № 2 (31). С. 142–147.

2. Злочинність неповнолітніх: причини, наслідки та шляхи запобігання: навч. посібник .Максимова Н. Ю. та ін.; за ред. С. І. Яковенка. Київ: КЮІ КНУВС, 2005. 200 с.

3. Корольчук В. В. Актуальні проблеми запобігання злочинам неповнолітніх. *Науковий вісник Національної академії внутрішніх справ України*. 2013. № 1. С. 176–182.

4. Черепненко О. О. Методи діяльності органів внутрішніх справ щодо профілактики злочинності серед неповнолітніх. Актуальні проблеми сучасної науки в дослідженнях молодих учених: Збірка наукових праць. Харків : Вид-во Харківського нац. ун-ту внутр. справ. 2006. 244 с.